

систематизувати та передавати інформацію. Графічні органайзери є інструментом, який допомагає скеровувати та сформувати мислення учнів. Вони повинні служити як навчальні допоміжні колеса у велосипеді (тимчасова підтримка, що призначена для видалення). Науково доведено, що використання графічних органайзерів є ефективним способом викладання та навчання. Їх використання може бути надзвичайно корисним як для вчителів, так і для учнів, оскільки вони роблять уроки захоплюючими та інформативними.

Підсумовуючи все вищесказане, можна зробити висновок, що використання скаффолдингу є важливим елементом у створенні сприятливих умов для підвищення успішності учнів, а також для розвитку їх мовленнєвих навичок та умінь.

Список використаної літератури

1. Герцовська, Н., Фозекош, К. *Скаффолдинг як комунікативна стратегія взаємодії в ході самостійної роботи студентів у процесі вивчення англійської мови.* Режим доступу: URL: <https://acamh.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1469-7610.1976.tb00381.x> (дата звернення: 01.10.2023).

2. ERIC - ED456447 - Scaffolding: Teaching and Learning in Language and Literacy Education., 2001-Jul. *Education Resources Information Center.* Retrieved from: URL: <https://eric.ed.gov/?id=ED456447> (date of access: 13.10.2023).

3. Wood, D., Bruner, S., Ross, G. *The role of tutoring in problem solving.* Retrieved from: URL: <https://acamh.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1469-7610.1976.tb00381.x> (date of access: 01.10.2023).

Бойко Вікторія

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Мельник Т.М., к. філол. наук, доцент*

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «КОМПОЗИЦІЯ» В ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ

Вивчення композиції тексту є основним аспектом у різних філологічних дисциплінах, таких як літературознавство, стилістика, теорія тексту та риторика. Термін «композиція» має кілька визначень і може набувати різних значень залежно від контексту. У цій статті ми розглянемо різні визначення поняття «композиція» у літературознавстві.

Термін «композиція» походить від латинського слова «compositio», що означає «складання, поєднання». Відповідно до підручника з теорії літератури (О. Галич, В. Назарець, Є. Васильєв), композицією називається «форма побудови художнього твору, яка знаходить свій вияв у смислосозначущому співвідношенні окремо взятих його частин» [1, с. 238]. Іншими словами, у літературі композиція позначає акт створення письмового твору, а також структуру або розташування елементів у цьому творі.

Літературознавчий словник-довідник композицією називає «побудову твору, доцільне поєднання всіх його компонентів у художньо-естетичну цілісність» [2, с. 361]. Ця структура визначається логікою того, що передається в творі, світоглядним поглядом автора, його естетичними уявленнями, початковою ідеєю, встановленими канонами і правилами жанру, а також спрямованістю на читача.

Літературознавча енциклопедія також під композицією розуміє побудову твору. На думку відомого літературознавця Ю. Коваліва, композиція включає в себе послідовне розгортання елементів твору, встановлення зв'язків між мотивами та дотримання нормативної структури жанру. Композиція спрямована на підкреслення важливості змісту та координацію інших аспектів форми, які підпорядковані авторському задуму. Вона будується на основі тематичного матеріалу, який автор організовує, структурує та художньо інтерпретує для кожного елементу твору, створюючи ієрархічну структуру від дрібних складових до загальної цілісності [3, с. 510].

Врахувавши та проаналізувавши дані визначення композиції, можна узагальнити, що композиція – це процес побудови художнього твору та результативна структура або організація його складових елементів у художньо-естетичну цілісність. Ця структура визначається логікою зображеного в творі, авторським світоглядом і естетичними уявленнями, а також враховує початкову ідею автора, канони та правила жанру, а також спрямована на взаємодію з читачем. Композиція також включає в себе послідовне розгортання та взаємозв'язок між різними мотивами та елементами твору, створюючи ієрархічну структуру, яка відображає різні рівні інформації від окремих деталей до загальної концепції твору.

Композиція відіграє важливу роль у літературі та у вираженні авторської концепції. Ю. Ковалів зазначає, що композиція забезпечує логічний і смисловий зв'язок між різними мотивами і елементами твору. Вона допомагає авторові передати світоглядну позицію, естетичний ідеал та інші аспекти його задуму [3, с. 510].

Літературознавці О. Галич, В. Назарець, Є. Васильєв вважають, що композиція є засобом, який допомагає досягти гармонії та структури у художньому тексті [1, с. 241]. Сама якість гармонії та структури у художньому творі може впливати на емоційний стан читача, створюючи позитивне емоційне враження завдяки чіткій симетрії форми, що викликає відчуття краси у більшості людей. Проте функція композиції не обмежується лише створенням гармонії між всіма елементами твору.

Основна художня мета композиції полягає в тому, щоб упорядковувати взаємозв'язок і відношення між всіма складовими частинами зображення в творі таким чином, щоб послідовно, повно та глибоко розкрити сенс твору [1, с. 241]. Композиція відіграє роль орієнтира, що спрямовує творчий потенціал уявлень та емоцій на шлях до кращого і повнішого розуміння і сприйняття твору згідно із задумом автора.

Отже, ми можемо підвести підсумок, що композиція в літературі – це і творчий процес, і структурна основа, яка дозволяє письменникам ефективно

передавати свої ідеї та спілкуватися з читачами, що робить її фундаментальним аспектом літературного мистецтва.

Список використаної літератури

1. Галич, О., Назарець, В., Васильєв, Є. *Теорія літератури*. Київ, 2001. 488 с.
2. Гром'як, Р., Коваліва, Ю., Теремка, В. *Літературознавчий словник-довідник* / за ред. Р. Гром'яка, Ю.Коваліва, В. Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
3. Ковалів, Ю. І. *Літературознавча енциклопедія*: у 2 т. Київ: Академія, 2007. Т. 1. 608 с.

Бойчук Лілія

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Грачова І.Є., к. філол. наук, доцент*

НЕДОЛІКИ ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: ВИКЛИКИ І СПОСОБИ ПОДОЛАННЯ

Використання автентичного матеріалу на уроках англійської мови завжди було предметом активних обговорень серед вчителів, методистів та дослідників освіти. У сучасних умовах навчання іноземній мові неможливо обійтися без використання автентичних, оригінальних ресурсів, які надають можливість дослідити особливості культури та традиції конкретної країни. Вчителі вдосконалюються у пошуку та впровадженні різноманітних методик з метою максимально ефективно забезпечити процес вивчення іноземної мови [1].

Автентичний матеріал – це важливий ресурс для покращення мовних навичок учнів та їх поглибленого розуміння культури та комунікації. Проте використання автентичного матеріалу також супроводжується недоліками і викликами, які можуть стати перешкодою для успішного навчання та викладання.

Першим і одним з основних недоліків використання автентичного матеріалу є його високий рівень складності. Автентичні тексти, аудіозаписи та відеоматеріали призначені для носіїв мови, тому вони можуть містити складні структури, жаргон та незрозумілі акценти, які можуть бути надто важкими для учнів на різних рівнях володіння мовою. Автентичні матеріали часто містять важку мову, недоцільні словникові одиниці та складні мовні структури, що часто створює проблеми також для вчителя [4, с. 61].

Ще однією проблемою є відсутність відповідного контексту, в якому зазвичай використовується автентичний матеріал. Це може робити матеріал менш зрозумілим та менш ефективним для учнів, оскільки вони можуть не розуміти ситуацію, в якій використовується цей матеріал.